

רשומות

קובץ התקנות

26 במאי 1960

1015

כ"ט באייר תש"ך

עמור	
1174	תקנות מחלות בעלי חיים (בתי שחיטה לעופות), תש"ך—1960
1176	צו מחלות בעלי חיים (שינוי הגדרת "עופות"), תש"ך—1960
1177	אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכבסות), תש"ך—1960
1177	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכבסות), תש"ך—1960
1179	צו המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (היטלים), תש"ך—1960
1180	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הגבלת ייצור עגבניות), תש"ך—1960
1181	כללי שירות המדינה (מינויים) (סייגים בקרבת משפחה), תש"ך—1960
	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים) (מס' 2), תש"ך—1960
1182	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-ירופאים, עולות-ירופאות) (מס' 3), תש"ך—1960
1183	צו הקנייה מס' 655
1184	מדור לשלטון מקומי
	חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם), תש"ך—1960
1185	חוק עזר לגבעת-עדה (אספקת מים), תש"ך—1960
1191	חוק עזר לגיוז (מודעות ושלטנם), תש"ך—1960
1196	חוק עזר לחוף-השרון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תש"ך—1960
1198	חוק עזר למפעלות-אפק (מס עסקים מקומי) (תיקון), תש"ך—1960
1199	

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר בתי שחיטה לעופות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„עוף“ — תרנגול, אווז, ברווז, תרנגול-הודי, יונה, עוף גינאה, שלו ופסיון — מכל מין וגיל; „בשר עוף“ — גופת עוף או כל חלק ממנה לרבות האיברים המיועדים למאכל אדם; „בית שחיטה“ — מפעל לשחיטת עופות, לרבות פעולות לוואי, כולן או מקצתן; „כושר קליטה“, לגבי בית שחיטה — המספר המקסימלי של עופות שלדעת המנהל ניתן לשחטן ביום אחד באותו בית שחיטה; „פעולות לוואי“ — מריטת נוצות מעוף שחוט, הוצאת האיברים ממנו, הקזת דמו, ניתוק חלקי גוף ואיברים ממנו שאינם למאכל, המלחתו, אריזתו, קירורו והקפאתו, הכל לשם מכירה; „המנהל“ — מנהל השירותים הוטרינריים; „הרופא הוטרינרי“, לגבי בית שחיטה — הרופא הוטרינרי של הרשות המקומית שבתחומה נמצא בית השחיטה, או רופא וטרינרי אחר שאושר על ידי המנהל לביצוע פיקוח וטרינרי נרי על בית השחיטה.

הנדרות

2. (א) לא יפעיל אדם בית שחיטה אלא לפי אישור בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי האישור.

אישור להפעלת בית שחיטה

(ב) מתן אישור או סירוב לתתו וכן קביעת תנאי נתינתו מסורים לשיקול דעתו של המנהל.

3. המבקש אישור לפי תקנה 2 יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית המבנים והציוד של בית השחיטה.

בקשה לאישור בית שחיטה

4. המנהל יפרט בתנאי האישור לבית שחיטה את המבנים והציוד שבית השחיטה יכלול ואת כושר הקליטה שלו.

תנאי האישור

5. בעל בית שחיטה חייב להעסיק בבית השחיטה עובדים במספר מספיק כדי שבית השחיטה יתנהל בתנאים ההולמים ביצוע תקין של העבודה.

העסקת עובדים בבית שחיטה

6. בעל בית שחיטה חייב להחזיק, לרבות הציוד שבו, במצב תקין המאפשר עבודה סדירה וכן בתנאים סניטריים נאותים.

החוקת בית שחיטה

7. הרופא הוטרינרי רשאי להורות לבעל בית שחיטה לבצע פעולות, תוך המרעז שיקבע, לקיום החובות לפי תקנות 5 ו-6.

הוראות הרופא הוטרינרי

8. על הוראות הרופא הוטרינרי לפי תקנה 7 רשאי בעל בית השחיטה לערור בפני המנהל תוך 7 ימים מיום המסירה.

ערר

9. עוף המובא לבית שחיטה ייבדק בתחמו לפני השחיטה ולאחריה על ידי הרופא הוטרינרי בהתאם להוראות המנהל.

בדיקת עופות וגופות

¹ ע"ר 1045, חוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר חש"ת, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

10. הרופא הוטרינרי רשאי להעביר עופות וגופות של עופות לבדיקה במעבדה על חשבון הבעלים.
11. הרופא הוטרינרי רשאי לפסול לשחיטה עוף נגוע במחלה וכן לאשר או לפסול למאכל עוף שנשחט, כולה או מקצתה.
12. גופות של עופות או חלקיהן שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי למאכל יסומנו בחותם או בסימן אחר של בית השחיטה שאושר על ידי המנהל.
13. עופות, גופות של עופות או חלקיהן, שנפסלו על ידי הרופא הוטרינרי, יושמדו במיכל ביעור מיוחד לפי הוראות הרופא הוטרינרי, או פקח בית השחיטה שנתמנה לפי תקנה 23, ובהשגחתו.
14. לא ישולמו כל פיצויים בעד עופות, גופות של עופות וחלקיהן שהושמדו לפי תקנה 13.
15. לא ישתמש אדם להזנת בעלי חיים במעים ובאיברי המין של עוף וכן בתכולת הופק והקיבה אלא לאחר שעברו תהליך של עיקור או בישול בהשגחת הרופא הוטרינרי בהתאם להוראות המנהל.
16. הימים והשעות לשחיטת עופות ייקבעו —
 (1) על ידי הרשות המקומית שבתחומה נמצא בית השחיטה ;
 (2) על ידי המנהל אם בית השחיטה נמצא מחוץ לתחום רשות מקומית.
17. נוצות של עופות שנשחטו בבית שחיטה ייאספו בתא או בחדר מיוחד בתחום בית השחיטה ויטופל בהן לפי הוראות הרופא הוטרינרי.
18. לא יובאו חמישה עופות ומעלה לבית שחיטה אלא בכלובים שאושרו לכך על ידי המנהל.
19. בשר עוף לא יובל מבית שחיטה אלא במיכלים של מתכת בלתי מחלידה או בכל מיכל אחר שיאושר על ידי המנהל.
20. המנהל רשאי לתת לרופאים הוטרינריים הוראות בדבר ביצוע תפקדיהם בבתי שחיטה לפי תקנות אלה.
21. המנהל רשאי לדרוש מהרופאים הוטרינריים תסקירים בכל הנוגע לביצוע תפקדיהם בבתי שחיטה.
22. בעל בית שחיטה חייב, לפי דרישת המנהל, למסור לו תסקירים על פעולות בית השחיטה.
23. המנהל רשאי למנות פקח לבית שחיטה ולחייב את הבעלים בהוצאות העסקתו של הפקח.
24. פקח שיתמנה כאמור בתקנה 23 ימלא את התפקיד בהתאם להוראות הרופא הוטרינרי.
25. המנהל רשאי, בהתייעצות עם מנהל שירותי הרפואה ועם הממונה על המחוז, לבטל את האישור שניתן לפי תקנה 2, אם לא קיימה תקנה מתקנות אלה או כל הוראה שניתנה לפיהן לגבי אותו בית שחיטה.
26. שר החקלאות ימנה ועדת ערר של שלושה חברים לענין תקנות אלה, ואחד מהם יושב ראש הועדה.

27. על החלטת המנהל לפי תקנות 23 ו-25 רשאי הנפגע לערור בפני ועדת הערר תוך 30 יום מיום מסירת ההחלטה. זכות ערר
28. הגשת הערר לא תעכב את ביצוע ההחלטה אלא אם יושב ראש ועדת הערר הורה עיכוב ביצוע אחרת.
29. לא ישחוט אדם ולא ירשה לשחוט עוף וכן לא יעסוק בפעולות לוואי מחוץ לבית שחיטה; הוראה זו לא תחול על שחיטת עופות לצורך עצמי. שחיטת עופות
30. לא ימכור אדם בשר עוף ולא ייצר ממנו מוצר מאכל לרבות שימורים אלא אם הוא נושא את החותם או הסימן של בית שחיטה בהתאם לתקנה 12. מכירת בשר עוף
31. הוראות תקנה 2 ו-3 לא יחולו על בית שחיטה שהופעל לראשונה לפני יום פרסום תקנות אלה ברשומות (להלן — בית שחיטה קיים) תוך 30 יום מיום תחילתן של תקנות אלה. הוראות מעבר לגבי בתי שחיטה קיימים
32. לא יסרב המנהל לתת את האישור לפי תקנות אלה לבית שחיטה קיים לפי בקשה שהוגשה תוך 15 יום מיום תחילתן של תקנות אלה, אולם הוא רשאי לכלול בו תנאים, לרבות תנאי בדבר כושר הקליטה של בית השחיטה. אישור לבית שחיטה קיים
33. תקנות אלה אינן באות לגרוע מהוראות כל דין אחר. שמירת דינים אחרים
34. תחילתן של תקנות אלה היא כתום שלושים יום מיום פרסומן ברשומות. תחילה
35. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (בתי שחיטה לעופות)”, תש״ך—1960. השם

משה דיין
שר החקלאות

י״ג באייר תש״ך (10 במאי 1960)
(חמ 738208)

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

צו בדבר שינוי הגדרת „עופות”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 (2) לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בהגדרת „עופות” בסעיף 2 (1) לפקודה, יוסף בסוף „וכן שלווים ופסיונים”. תיקון הגדרת „עופות”
2. לצו זה ייקרא „צו מחלות בעלי חיים (שינוי הגדרת „עופות”), תש״ך—1960. השם

משה דיין
שר החקלאות

י״ג באייר תש״ך (10 במאי 1960)
(חמ 73820)

¹ ע״ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע״ר תש״ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירות בר-פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,
אני מכריז לאמור:

הנדרות

1. באכרזה זו —

"שירות במכבסה" — כביסה, ניקוי, כימי, גיהוץ, צביעה של כבסים או מלבושים וכן
עבודות לוואי הכרוכות בהם;
"שירות בחנות" — קבלת כבסים ומלבושים לכיבוס, לניקוי, לניקוי כימי, לגיהוץ, לצביעה
ולעבודות לוואי הכרוכות בהם, לרבות ניקוי וגיהוץ.

אכרזה על
שירות בר-
פיקוח
השם

2. שירות במכבסה ושירות בחנות מוכרזים בזה כשירותים בני-פיקוח.

3. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכבסות), תש"ך—1960".

פ נ ח ס ס פ י ר
שר המסחר והתעשייה

י"ח באייר תש"ך (15 במאי 1960)
(חמ 74117)

1 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מכבסות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-27 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

"שירות במכבסה" — כביסה, ניקוי, כימי, גיהוץ, צביעה של כבסים או מלבושים וכל
עבודות לוואי הכרוכות בהם;
"שירות בחנות" — קבלת כבסים ומלבושים לכיבוס, לניקוי, לניקוי כימי, לגיהוץ, לצביעה
ולעבודות לוואי הכרוכות בהם, לרבות ניקוי וגיהוץ;
"מכבסה" ו"חנות" — מקום בו ניתן שירות במכבסה או שירות בחנות, הכל לפי הענין;
"בעל מכבסה" או "בעל חנות" — לרבות אדם שבידו השליטה על מכבסה או על חנות;
"סמל" — שלט, מדגם, סמל או סימן אחר שנקבע או אושר בכתב על ידי הממונה על השי-
רותים במשרד המסחר והתעשייה (להלן — הממונה).

2. תוקם ועדה מקצועית ארצית לעניני מכבסות וחנויות (להלן — הועדה).

3. הועדה תהיה בת 8 חברים בהרכב זה:

(1) הממונה, שישמש יושב ראש;

(2) שלושה חברים מעובדי משרד המסחר והתעשייה, שיתמנו על ידי מנהל
אגף המחירים והשיווק במשרד המסחר והתעשייה;

(3) ארבעה חברים בעלי מקצוע בענף המכבסות, שיתמנו על ידי המנהל
הכללי של משרד המסחר והתעשייה (להלן — המנהל הכללי).

הקמת ועדה
מקצועית
הרכב הועדה

1 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

- (1) לקבוע כללים ותנאים שלפיהם יש לתת שירות במכבסות ובחנויות או במכבסה פלוגית ובחנות פלוגית;
- (2) לחוות דעה בנוגע לניהולן של מכבסות וחנויות, טיב השירותים הניתנים בהן, השימוש בחמרים ובמכונות לשם מניעת נזק לכבסים ולמלבושים ושמירה על איכותם, וכן בכל ענין אחר שייראה בעיניה לחשוב ומועיל בפיתוח הענף;
- (3) לבצע ביקורת מקצועית במכבסות ולתת תעודה, בנוסח שתקבע, שהמכבסה, אשר בעלה ומענה צויינו בה, הצטיינה בטיב עבודתה (להלן — התערך דה) וכן להעניק סמל;
- (4) לבצע ביקורת מקצועית בחנויות ולהעניק סמל;
- (5) להקים ועדות משנה מבין חבריה או שלא מבין חבריה ולהעביר להם מסמכיותיה.

5. החליטה הועדה לתת תעודה, תמסור לבעל מכבסה תעודה וסמל.

מסירת תעודה וסמל

6. בעל מכבסה שברשותו תעודה רשאי להציג סמל במכבסה שלגביה ניתנה התעודה.

זיהוי מכבסה מצטיינת

7. בעל חנות המוסר את כל הכבסים ומלבושים למכבסה שניתנה לה תעודה בהתאם לסעיף 4 (3) רשאי להציג בחנותו סמל שהוענק לו על ידי הועדה.

זיהוי חנויות

8. בעל מכבסה המבקש תעודה או בעל חנות המבקש סמל יגיש בקשה בכתב לועדה באמצעות הממונה.

בקשה למתן תעודה או סמל

9. הועדה רשאית לתת תעודה לבעל מכבסה או להעניק סמל לבעל חנות, להתנות תנאים לנתינתה או להענקה כאמור, להוסיף עליהם או לשנותם וכן לסרב לתת תעודה או להעניק סמל או לבטל תעודה או הזכות להשתמש בסמל.

מתן תעודה או הענקת סמל

10. תעודה שבוטלה בהתאם לסעיף 9 או אם בוטלה זכות להשתמש בסמל, חייב בעל התעודה או הסמל, להחזירם מיד לועדה באמצעות הממונה.

החזרת תעודה או סמל

11. החליטה הועדה לסרב לתת לבעל המכבסה תעודה או לסרב להעניק לבעל חנות סמל, רשאי בעל המכבסה או בעל החנות, הכל לפי הענין — תוך 15 יום מיום מסירת הודעה על כך — לערור לפני ועדת ערר שהוקמה לפי סעיף 12.

ערר

12. תוקם ועדת ערר שתהיה בת שלושה חברים שיתמנו על ידי המנהל הכללי בהרכב זה:

הקמת ועדת הערר והרכבה

(1) עובד משרד המסחר והתעשייה, שישמש יושב ראש;

(2) בעל מכבסת קיטור;

(3) בעל חנות.

13. ועדת הערר רשאית לאשר החלטת הועדה, לשנותה, או לקבל אחרת במקומה.

סמכות ועדת הערר

14. החלטתה של הועדה ושל ועדת הערר תתקבל פה אחד או ברוב קולות. היו קולות שקולים, יכריע היושב ראש.

מתן החלטה

15. רוב חברי הועדה או ועדת הערר מהווה מנין חוקי, ובלבד שלדיון באותו ענין הוזמנו כל החברים על ידי היושב ראש.

מנין חוקי

16. ההודעה על החלטת הועדה וועדת הערר תימסר בכתב למבקש או לעורר. הכל לפי הענין.

מסירת החלטה

17. הועדה וועדת הערר יקבעו בעצמן את סדרי דיוניהם במידה שלא נקבעו בצו זה.
18. לא יציג בעל מכבסה במכבסתו תעודה או סמל ולא יציג בעל חנות בחנותו סמל אלא אם הם נמסרו או הוענקו בהתאם לסעיפים 5 ו-7.
19. לא יציג ולא יחזיק בעל מכבסה במכבסתו או בעל חנות בחנותו שלט, מדגם, סמל או סימון הכולל בתוכו המלצה או הצטיינות בנוגע לטיב העבודה, זולת סמל שנמסר או הוענק בהתאם להוראות צו זה.
20. בעל מכבסה ובעל חנות יתן שירות ברמה נאותה ולא ישתמש בחמרים העלולים להזיק לכבסים או לגרום לקלקולם.
21. בעל מכבסה אוטומטית ובעל חנות יציג במכבסה או בחנות במקום הנראה לעין ובאותיות נוחות לקריאה לוח שבו יפורטו השירותים וכן שיעור השכר בעד השירותים הניתנים בהן; שיעורי השכר שיוצגו כאמור יוכנו בספרות ברורות המאפשרות לכל אדם לברר בנקל את שכרו של השירות.
22. צו זה בא להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
23. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכבסות), תש״ך—1960“.

סדרי דיון
הצנת תעודה
או סמל
החזקת סמל
מתן שירות

הצנת לוח
שירותים ושכר

שמירת דינם
אחרים

השם

פנחס ספיר

שר המסחר והתעשייה

י״ח באייר תש״ך (15 במאי 1960)
(חמ 741122)

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי״ט—1959

צו בהכר היטלים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 29 ו-39 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי״ט—1959,¹ מצווה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה), לאמור:

1. מגדל חייב לשלם למועצה היטל על ירקותיו שנמסרו על ידיו לשיווק או לעיבוד תעשייתי.
2. שיעור ההיטל כאמור בסעיף 1 יהיה 3% מהמחיר הסיטוני ברוטו של הירקות, לאחר ניכוי דמי איסום בקירור כפי שהמועצה תקבע, ובלבד שההיטל לא יעלה בשום מקרה על 10% לירות לטונה אם הירקות נמכרים לפי משקל.
3. המשווק או התעשיין שקיבלו את הירקות מהמגדל ינכו מהתמורה המשתלמת למגדל בעד כל ירק את ההיטל המוטל עליו לפי הסעיפים 1 ו-2 ויעבירו למועצה בשבוע הראשון והשלישי של כל חודש את סכומי ההיטלים שנוכו כאמור במשך השבועיים שקדמו לשבוע שבו יש להעביר את הסכומים בצירוף דין וחשבון לפי טפסים שהמועצה תקבע.
4. משווק החייב בניכוי היטלים כאמור בסעיף 3 ינהל רישום יומי של מכירות לגבי ירקות בפנקס מכירה ועליו לסכם כל יום את פנקס המכירה ולציין בו סיכום נפרד של הפדיון בעד הירקות שנמכרו מעל ל-33.3 אגורות לק״ג.

חיוב מגדלים
בהיטל על
ירקות

שיעור ההיטל

נכיות ההיטל
בדרך של ניכוי

רישום מכירות
על ידי משווק

¹ ס״ח 292, תשי״ט, עמ' 222.

5. מגדל ששיווק את ירקותיו לא למשווק ולא באמצעותו ולא לתעשיין, ישלם את ההיטלים במישרין למועצה. ההיטלים ישולמו על ידי המגדל כאמור לא יאוחר מ־7 ימים אחרי מכירת הירקות בצירוף דין וחשבון בקשר למכירה.

6. לצו זה ייקרא „צו המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (היטלים), תש״ך—1960”.

אברהם עופר

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

נתאשר.

י״ח באייר תש״ך (15 במאי 1960)
(חמ 739902)

לוי אשכול
שר האוצר

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

משה דיין
שר החקלאות

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי״ח — 1957

צו בדבר הגבלת ייצור עגבניות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי״ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

„עגבניות” — עגבניות מכל זן, למעט זן מונימיקר.

2. לא יזרע אדם ולא ישתול עגבניות מיום ו' בסיון תש״ך (1 ביוני 1960) ואילך אלא בהיתר בכתב מאת המועצה לייצור ולשיווק של ירקות או מי שהוסמך לכך על ידה, ובהתאם לתנאי ההיתר.

3. לא יחזיק אדם עגבניות בלתי מעובדות מיום כ״ד בתשרי תשכ״א (15 באוקטובר 1960) ואילך.

4. הוראות הסעיפים 2 ו־3 לא יחולו על זריעת עגבניות והחזקתן במוסדות מחקר.

5. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הגבלת ייצור עגבניות), תש״ך—1960”.

כ״ז באייר תש״ך (24 במאי 1960)
(חמ 741124)

משה דיין
שר החקלאות

¹ ס״ח 240, תשי״ח, עמ' 24.

חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959

כללים בדבר קרבה משפחתית

בתוקף סמכותה לפי סעיף 33 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959¹, קבעה ועדת השירות כללים-אלה:

1. בכללים אלה „קרבה משפחתית” — לרבות קרבה משפחתית חורגת או הנוצרת עקב אימוץ.

2. לא ימונה אדם למשרה ביחידה מינהלית שבמשרד אם עובד באותה יחידה אחד מאלה:

(1) בן-זוגו	(4) בנו	(6) אחיו
(2) אביו	(5) בתו	(7) אחותו.
(3) אמו		

3. לא ימונה אדם למשרה במשרד אם עובד באותו משרד אחד מאלה והמינוי עשוי להביא ליחסי כפיפות ביניהם:

(1) בן-זוגו	(7) אחותו	(13) בת אחיו	(19) חמותו
(2) אביו	(8) גיסו	(14) בן אחותו	(20) חתנו
(3) אמו	(9) גיסתו	(15) בת אחותו	(21) כלתו
(4) בנו	(10) דודו	(16) חותנו	(22) נכדו
(5) בתו	(11) דודתו	(17) חותנתו	(23) נכדתו.
(6) אחיו	(12) בן אחיו	(18) חמיה	

4. הוראות סעיף 2 לא יחולו אם מקום העבודה המוצע למועמד למשרה ומקום העבודה של הקרוב לו כאמור נמצאים בתחומי רשויות מקומיות שונות ואין חובת מגע ביניהם עקב עבודתם.

5. ועדת השירות רשאית לפטור מהוראות כללים אלה אם אין כל קשר עבודה בין המועמד למשרה לבין קרוב המשפחה העובד ביחידה או במשרד.

6. ועדת השירות רשאית לפטור מהסייגים לפי סעיף 3 כשהעובד באותו משרד אינו בן-זוגו, אביו, אמו, בנו, בתו, אחיו או אחותו, אם יוכח לה שהפטור חיוני.

7. ועדת השירות רשאית להתיר העסקת בני-זוג ביחידה אחת אם התנאים מחייבים שיגורו במקום העבודה.

8. נציב השירות רשאי לפטור מהוראות כללים אלה העברת עובד המדינה למשרה אחרת, אם ההעברה אינה לפי בקשת העובד.

9. הוראות סעיפים 2 ו-3 לא יחולו על מינוי בעל ואשתו בנציגות ישראל בחוץ לארץ, אם המנהל הכללי של משרד החוץ הסכים למינוי.

10. לכללים אלה ייקרא „כללי שירות המדינה (מינויים) (סייגים בקרבת משפחה)”, השם תש"ך—1960.

יצחק מ למד
יושב ראש ועדת השירות

ט"ו באייר תש"ך (12 במאי 1960)
(חם 720810)

¹ ס"ח 279, תשי"ט, עמ' 88.

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות נשים לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 (א), 4 (א) ו-19 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

"חייבת שירות מילואים" — יוצא-צבא, אשה נשואה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תש"ב (19 במרס 1942) לבין כ"ט באלול תש"ב (11 בספטמבר 1942), שני התאריכים בכלל, להוציא אם לילד או אשה הרה.

2. כל חייבת שירות מילואים נקראת בזה להתייצב לרישום ולבדיקה רפואית לשם קביעת כשרה לשירות בטחון באחד המקומות בלוח א' שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00 ביום המצויין בלוח ב' בטרם שממול האות הראשונה של שם משפחתה.

התייצבות לרישום ולבדיקה לשם קביעת כושר לשירות בטחון

3. חייבת שירות מילואים, שהתייצבה-כאמור בסעיף 2 ונמצאה כשרה לשירות בטחון, נקראת בזה להתייצב לשירות מילואים במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.

התייצבות לשירות מילואים

4. לצו זה ייקרא "צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים) (מס' 2), תש"ך—1960".

השם

לוח א'

ירושלים	—	לשכת הגיוס, רח' בית-לחם, פינת עמק הרפאים מס' 1.
תל-אביב-יפו	—	לשכת הגיוס, יפו, רח' פוריה (303) מס' 1.
חיפה	—	לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ מס' 32.
פתח-תקוה	—	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה.
טבריה	—	לשכת הגיוס, רח' נצרת, מול העיריה.
באר-שבע	—	לשכת הגיוס, רח' המעפיל, מול קולנוע "קרן".

לוח ב'

א-ב-ג	יום ראשון	ג' בסיון תש"ך (29 במאי 1960)
ד-ה-ו	יום שני	ד' בסיון תש"ך (30 במאי 1960)
ז-ח-ט	יום שלישי	ה' בסיון תש"ך (31 במאי 1960)
י-כ-ל	יום חמישי	ז' בסיון תש"ך (2 ביוני 1960)
מ-נ-ס	יום שישי	ח' בסיון תש"ך (3 ביוני 1960)
ע-פ-צ	יום ראשון	י' בסיון תש"ך (5 ביוני 1960)
ק-ר	יום שני	יא' בסיון תש"ך (6 ביוני 1960)
ש-ת	יום שלישי	יב' בסיון תש"ך (7 ביוני 1960)

אהרן גיב
פוקד

כ' באייר תש"ך (17 במאי 1960)
(חמ 78021)

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לכדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים של עולים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 (א), 4 (א), 9 ו-19 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]¹, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

(1) "יוצא-צבא" — אזרח ישראלי או תושב קבוע, שהגיע לארץ כעולה אחרי ח' בתשרי תש"י (1 באוקטובר 1949);

(2) "חייב שירות סדיר" — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרצ"א (23 בספטמבר 1930) ובין כ"ט באלול תש"ב (11 בספטמבר 1942), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ב) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרצ"ד (21 בספטמבר 1933) ובין כ"ט באלול תש"ב (11 בספטמבר 1942), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או אם לילד או אשה הרה;

(ג) גבר שהוא מורשה או זכאי להיות מורשה לעסוק ברפואה על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947², שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרפ"ב (3 באוקטובר 1921) ובין כ"ט באלול תר"ץ (22 בספטמבר 1930), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ד) אשה שהיא מורשית, או זכאית להיות מורשית, לעסוק ברפואה על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרפ"ב (3 באוקטובר 1921) ובין כ"ט באלול תרצ"ג (20 בספטמבר 1933), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה או אם לילד או אשה הרה;

(3) "חייב שירות מילואים" — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תרע"א (4 באוקטובר 1910) ובין כ"ט באלול תר"ץ (22 בספטמבר 1930), שני התאריכים בכלל, ואינו חייב שירות לפי פסקה 2 (ג);

(ב) אשה נשואה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרצ"ד (21 בספטמבר 1933) ובין כ"ט באלול תש"ב (11 בספטמבר 1942), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה הרה או אם לילד;

(ג) אשה שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תרפ"ו (19 בספטמבר 1925) ובין כ"ט באלול תרצ"ג (20 בספטמבר 1933), שני התאריכים בכלל, ואינה חייבת שירות לפי פסקה (2) (ד), להוציא אשה הרה או אם לילד.

2. כל חייב שירות סדיר וכן כל חייב שירות מילואים נקרא בזה להתייצב לרישום ולבדיקות רפואיות ואחרות, לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות בלוח שלהלן בימים שאינם ימי מנוחה בשעות שבין 08.00 ל-12.00, לא יאוחר משלושה חדשים מתאריך עלייתו ארצה.

התייצבות
לרישום ולבדיקות
לשם קביעת
כושר לשירות
בטחון

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

² ע"ר 1047, תוס' 1 מס' 1687, עמ' 262.

3. מי שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר או לשירות מילואים — הכל לפי הענין — במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.
4. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-רופאים, עולות-רופאות) (מס' 3), תש"ד—1960".

לוח

- ירושלים — לשכת הגיוס, רח' בית-לחם, פינת עמק הרפאים מס' 1.
תל-אביב-יפו — לשכת הגיוס, יפו, רח' פוריה (303) מס' 1.
חיפה — לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ מס' 32.
פתח-תקה — לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה.
טבריה — לשכת הגיוס, רח' נצרת, מול העיריה.
באר-שבע — לשכת הגיוס, רח' המעפיל, מול קולנוע „קרן".

אהרן ניב
פוקד

כ' באייר תש"ד (17 במאי 1960)
(תמ 73021)

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 655

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, שהועברו אלי ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

- צו הקנייה מס' 37 מיום 29.5.1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1104 מיום 5.6.1941, יבוטל במידה שהוא חל על אחד מתוך שלושה חלקים מרכושו של יוסף קלאר מבוקרסט, באשר החלקים הנ"ל מגיעים ללזר קלאר לפי צו ירושה (מס' סידורי 10).
- צו הקנייה מס' 42 מיום 22.8.1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1127 מיום 28.8.1941, יבוטל במידה שהוא חל על עשרה מתוך עשרים וחמישה חלקים מרכושו של אלברט חיים בוטון מסלוניקה, באשר החלקים הנ"ל מגיעים לריקטה ז'אק ואמילי אספינה לפי צו ירושה (מס' סידורי 6).
- צו הקנייה מס' 52 מיום 24.1.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29.1.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושה של שרה וסר מטולוז, אסתר זילברשץ מלודז, רחל זילברשץ מלודז, ושלמה זילברשץ מטולוז (מספרים סידוריים 222, 231, 232, 233).
- צו הקנייה מס' 70 מיום 14.11.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1234 מיום 19.11.1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של איזאק קנל מהונגריה (מס' סידורי 10).
- צו הקנייה מס' 86 מיום 9.4.1943, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1261 מיום 15.4.1943, יבוטל במידה שהוא חל על רכושה של הלה פרבר (לבית זילברשץ) מביאליסטוק, ואננה זילברשץ מביאליסטוק (מספרים סידוריים 2 ו-6).
- תחילתו של צו זה היא ביום י"ד באייר תש"ד (11 במאי 1960).

ל' דגון

הממונה על רכוש האויב

י"ד באייר תש"ד (11 במאי 1960)
(תמ 72010)

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 923, עמ' 70.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה, חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אזור“ — כל שטח במחוז חיפה שהוכרז עליו כעל שטח תכנון עיר לפי סעיף 10 לפקודה, למעט שטח תכנון העיר של חיפה כפי שתואר בצו תכנון ערים (חיפה), תשי"ח—1958²; „נכסים“ — כל קרקע או בנין הנמצא בתוך האזור;

„בעל נכסים“ — אדם המקבל, או זכאי לקבל, הכנסה מהנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא, בין כסוכן, כנאמן או ככא כוח, בין אם הוא מחזיק בהם למעשה ובין אם לאו, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„דרך“ — דרך מלך, רחוב, סמטה, שביל, מבוא, דרך מדרגות, דרך מעבר, דרך לכלי רכב, דרך להולכי רגל, רחבה, פס ירוק, ככר או גשר, בין שהם רשות היחיד ובין שהם רשות הרבים, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים, לרבות תעלות, חפירות, ביבים למי גשמים, מדרכות, איי תעבורה, עצים ומשוכות שבצדי הדרכים, קירות תומכים, גדרות, מחיצות ומעקות;

„היתר“ — היתר לפעולה הנדרש לפי חוק עזר זה;

„ועדה מקומית“ — הוועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר לאזור;

„יושב ראש הוועדה המקומית“ — לרבות מי שהיושב ראש העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מהנדס“ — אדם שהוועדה המקומית מינתה אותו להיות מהנדס וכל אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„נפח בנין“ — החלל שבתחומי שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה — משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג — החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„פעולה“ — עבודה בנכסים או שימוש בהם, הטעונים היתר;

„רשות הבריאות“ — המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה.

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ק"ח 798, תשי"ח, עמ' 1418.

2. לא יעשה אדם פעולה מן הפעולות המפורטות להלן, אלא על פי היתר בכתב מאת הועדה המקומית, חתום ביד יושב ראש הועדה והמהנדס. ואלה הן הפעולות:

- (1) הקמת בנין, הרחבתו, שינויו, הריסתו, או המרתו מסוג לסוג, בין בדרך שינוי השימוש, שינוי הבניה או חידוש הבניה ובין בכל דרך אחרת;
- (2) סלילת דרך, תיקונה או הרחבתה;
- (3) חפירה או מילוי;
- (4) תיעול, ניקוז או ביוב;
- (5) הנחת כבלים תת־קרקעיים;
- (6) הנחת צינורות, הוצאתם, תיקונם או החלפתם;
- (7) מתיחת כבלים עליונים לחשמל או לטלפון;
- (8) כל עבודה המשפיעה על מראהו החיצוני של הבנין;
- (9) התקנת מעלית בבנין;
- (10) התקנת מיתקן קירור או חימום, או מיתקן להסקה מרכזית בבנין;
- (11) התקנה בבנין קיים — אמבטיה, בית כסא, בור שופכין, בור חלחול, קערת הדחה, כיור לנטילת ידיים וכן צינורות למיניהם;
- (12) כריית באר, קידוחה, סתימתה או העמקתה;
- (13) שימוש בנכסים שלא בהתאמה.

הנשט בקשות

3. (א) בקשה להיתר תוגש בכתב לוועדה המקומית בטופס שהמהנדס יקבע מוזמן לזמן, ותהא חתומה ביד בעל הנכסים — למעט שוכר או שוכר משנה לתקופה שלמטה מארבעים ותשע שנים — וביד עורך התכנית. הורשה דייר על ידי בית דין לשכירות לבצע תיקונים או שינויים במושכר בהתאם לסעיף 33 (5) לחוק הגנת הדייר, תשט"ו—1955³, רשאי הדייר לחתום במקום בעל הנכסים על הבקשה להיתר התיקון או השינוי כאמור אם המציא לבעל הנכסים העתק מהבקשה.

(ב) לפי דרישת המהנדס או רשות הבריאות יגיש המבקש, לוועדה המקומית, במועדים ובמספר העתקים כפי שיקבעו, תשריטים, חתכים, חזיתות, חישובים ופרטים אחרים המתייחסים לנכסים, כשהם חתומים ביד הבעל כאמור בסעיף קטן (א) וביד עורך התכנית.

(ג) נדרשו המסמכים המפורטים בסעיף קטן (ב) וניתן היתר, יצורפו המסמכים להיתר כשהם מאושרים וחתומים ביד יושב ראש הועדה המקומית והמהנדס ויהיו חלק בלתי נפרד ממנו.

מתן היתר
ותנאיו

4. הועדה המקומית רשאית לתת היתר, לסרב לתתו, לשנותו, להתלותו או לבטלו, וכן להתנות בו תנאים, כפי שתמצא לנכון, לכל דבר מן הדברים האלה:

- (1) החמרים שיש להשתמש בהם בביצוע הפעולה;
- (2) בניית מדרכות, קירות גבול וגדרות;
- (3) מילוי או חפירה;
- (4) הריסתו של בנין ארעי שהקמתו הורשתה באותו היתר;
- (5) הריסתו של בנין שיש לו קשר כל שהוא לפעולה שלגביה ניתן ההיתר;
- (6) מראהו החיצוני של הבנין;

³ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 151.

- (7) השימוש או שינוי השימוש בבנין או בקרקע שיש להם קשר לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;
- (8) בניה, תברואה, אוורור, ביוב, תיעול, ניקוז, התקנת מעליות, אספקת מים, חשמל, במידה שלענינים אלה יש קשר כל שהוא לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;
- (9) התקנת מקלטים וסידורי בטחון אחרים ;
- (10) הקצאת קרקע על ידי מבקש היתר, בין מהשטח שעליו, כולו או מקצתו, הוא מבקש לבצע את הפעולה ובין משטח אחר לצרכי חניה או השתתפות בהוצאות סידורי חניה אחרים במקום או סמוך לו.

5. לא יינתן היתר להקמת בנין שימש למלאכה או לתעשיה אלא בהסכמת רשות הבריאות.

6. (א) לא יינתן היתר אלא אם אישר המהנדס על גבי התשריטים שהם בהתאם להוראת הפקודה ובתנאי שבעל הנכסים התחייב —

- (1) לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי להגן על הציבור ועל העובדים העוסקים בביצוע הפעולה מפני נפילת חמרים ומכל נזק שעלול להיגרם עקב ביצוע זה, ולהיות אחראי לבטחון העובדים העוסקים כאמור, וכן לכל פגיעה שתיגרם לכל אדם מן הציבור או לעובד כתוצאה מאי מילוי אחרי הוראה זו ;
- (2) לא להרשות הנחת חמרים, מכשירים, כלי עבודה או חפצים אחרים על כל דרך או מדרכה, אלא על פי היתר מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר ;
- (3) להימנע מכל מעשה העלול להפריע לתנועת כלי רכב או הולכי רגל, אלא אם הותר המעשה. על ידי המהנדס ולפי התנאים שנקבעו על ידיו ;
- (4) להתקין מנורות, פיגומים ומחיצות קרשים כפי שידרש על ידי המהנדס לשם הגנה מספקת על הציבור ועל העובדים בתחומי השטח שבו מתנהלת העבודה ומסביב לה ;

- (5) לדאוג ליציבותו של הבנין במהלך הבניה ;
- (6) לסלק מהנכסים שבהם בוצעה הפעולה, או מסביבתם, את הכלים, המכשירים או החפצים האחרים, וכן שיירי הבנין שנערמו עליהם, מיד עם סיום הפעולה, או תוך תקופת הביצוע, או שלבים שלבים, הכל לפי הוראות המהנדס ;
- (7) לא לגור ולא להרשות לאחרים לגור בבנין, לא להשתמש בבנין ולא להרשות לאחרים להשתמש בבנין לכל צורך שהוא, אלא לאחר שניתנה עליו תעודת גמר מאת הועדה המקומית ;

- (8) למלא אחרי הוראות המהנדס שניתנו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6) ולהרשותו לבצע את ההוראות במקומו ועל חשבונו באם לא ביצעם בעצמו ;

- (9) לשלם לועדה המקומית את הוצאות ביצוע העבודות שנעשו לשם ביצוע התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6).

(ב) בסעיף זה, "בעל נכסים" — כולל את האדם שעל שמו ניתן ההיתר וכן מי שמפקח על הפעולה או מבצע אותה בתור קבלן.

7. עם הגשת בקשה להיתר בניה ישלם המבקש לועדה המקומית על חשבון אגרת ההיתר פקדון בסך חמש לירות או 20% מהאגרה המשוערת המשתלמת בעד ההיתר, הכל לפי הסכום הגדול יותר. הפקדון יוחזר למגיש הבקשה אם סירבה הועדה המקומית לתת ההיתר.

הסכמת רשות
הבריאות

התחייבות בעל
נכסים

פקדון

8. (א) תקפו של היתר הוא לשנה אחת מהיום בו הוחלט על נתינתו אם לא נקבעה בהיתר תקופה ארוכה יותר.

(ב) הוחל בפעולה שלגביה ניתן היתר אך לא הושלמה תוך תקופת תקפו של ההיתר, תחדש אותו הועדה המקומית, לפי דרישת בעל ההיתר, באין מניעה חוקית לכך.

(ג) לא הוחל בפעולה שלגביה ניתן היתר, תוך תקופת תקפו של ההיתר, רשאית הועדה המקומית לחדש את ההיתר, לפי דרישת בעל ההיתר, באין מניעה חוקית לכך.

(ד) תקפו של היתר שחודש הוא לשנה מתאריך החידוש.

(ה) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב), (ג) ו-(ד) אין היתר ניתן לחידוש כעבור תקופה של שלוש שנים מתאריך נתינתו או לאחר שפקע ההיתר שחודש, הכל לפי התאריך המוקדם.

9. (א) הוחל בפעולה בנכסים שלגביה ניתן ההיתר אך לא הושלמה תוך תקופת תקפו של ההיתר, וחל שינוי בבעלות של הנכסים, רשאי בעל הנכסים החדש לדרוש את העברת ההיתר על שמו.

(ב) לא הוחל בפעולה בנכסים שלגביה ניתן ההיתר תוך תקופה של ההיתר, וחל שינוי בבעלות של הנכסים, רשאית הועדה המקומית, לבקשת בעל הנכסים החדש, להעביר את ההיתר על שמו.

10. לא יתחיל אדם בכל פעולה לפני שההיתר לכך נמסר לידיה, ולא יבצע פעולה אלא בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר ובמסמכים המצורפים אליו.

11. (א) בעד מתן היתר, תשולם מראש אגרה בשיעור שנקבע בתוספת לפעולה של- גביה ניתן ההיתר.

(ב) בעד מתן היתר לפעולה שלא פורטה בתוספת, תשולם אגרה של 5 לירות.

(ג) היתר לפעולה למקום פולחן ציבורי פטור מאגרה.

(ד) האגרה המשתלמת בעד היתר בניה תחושב לפי נפחו של הבנין כמצויין בתכניות המצורפות להיתר.

(ה) (1) שיעור האגרה, המשתלמת בעד היתר בניה לבנין בעל מסגרת מתכת או בעל מסגרת ביטון מזויין, יהיה כשיעור האגרה שנקבע בתוספת 10% ;

(2) בסעיף קטן זה, "בנין בעל מסגרת מתכת" או "בעל מסגרת ביטון מזויין" — בנין שבו מועברים המטענים והעמסים, כולם או מקצתם, ליסודות דרך כל קומה וקומה באמצעות שלד של מסגרת מתכת או שלד של מסגרת ביטון מזויין.

(ו) לצורך חישוב האגרה יהא דין תוספת בניה כדין בניה חדשה.

(ז) בעד היתר להמיר בנין מסוג לסוג, בין בדרך שינוי השימוש, שינוי הבניה או בניה מחדש, ובין בכל דרך אחרת, תשולם אגרה של חמש לירות או הסכום שבו עולה האגרה המשתלמת לגבי הבנין מהסוג החדש על זו המשתלמת לגבי הבנין מהסוג הקודם, הכל לפי הסכום הגדול.

(ח) משמשים חלקים שונים של בנין, או מיועדים לשמש, למטרות שונות, תשולם אגרה לכל חלק וחלק כאילו היה אותו חלק בנין נפרד.

(ט) האגרה בעד היתר לבניית בנין ארצי תהיה שליש מהאגרה המשתלמת בעד היתר לבניית בנין קבע מאותו סוג.

העברת היתר

איסור ביצוע
פעולה בלי
היתר

אגרות

(י) האגרה בעד חידוש היתר תהיה 10% מהאגרה המשתלמת בעד היתר מקורי, ובלבד שלא תפחת מחמש לירות.

ביטוי

12. בטלים:

(1) חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח תכנון ערים קרית מוצקין, קרית ביאליק, קרית ים), תשט"ז—1955⁴;

(2) חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה), תשט"ו—1955⁵.

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם)”, תש"ך—1960.

תוספת

חלק א': בנינים חדשים

שיעור האגרה
באגורות

1. בנינים ציבוריים המשמשים אך ורק כמוסדות דת, צדקה, חינוך, תרבות או בריאות, בתי מרחצאות ציבוריים, בתי מחסה, מצבות זכרון (גלעדים) —
- 3 שאינם משמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב
- 7 המשמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב
- המשמשים מגרש ספורט או מיתקנים פתוחים אחרים —
- 750 לכל 50 מקומות או חלק מהם
2. בנינים חקלאיים, רפתות, אורוות, לולים, מחסנים ובתי מלאכה המשמשים למטרות חקלאיות, בניני תעשיה בהם מעבדים תוצרת חקלאית והנמצאים בתוך ישובים חקלאיים או סמוך להם — לכל מטר מעוקב
- 3
3. בתי מגורים שנפחם אינו עולה על 350 מטר מעוקב וכן בתי מגורים בתכניות שיכון מאורגן, הכולל 100 יחידות דיור לפחות, בהם הנפח של יחידת דיור אינו עולה על 200 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב
- 3
- 7 בתי מגורים אחרים — לכל מטר מעוקב
4. בניני תעשיה, מחסני סחורות, בתי חרושת ובתי מלאכה, לרבות מיכלים לחמרי דלק — לכל מטר מעוקב
- 15
5. חנויות למכירה קמעונית או סטונית, בתי מלון, תיאטרונים ואולמי קונצרטים — לכל מטר מעוקב
- 17
6. מגדלי מים, בורות מים, בריכות מים, לרבות בריכות שחיה — לכל מטר מעוקב
- 5
7. בתי קולנוע ובתי עינוגים אחרים — במיתקנים סגורים, מכוסים גג — לכל מטר מעוקב
- 20
8. במיתקנים פתוחים ללא גג — לכל 50 מקומות או חלק מהם
- 2000

⁴ ק"ת 571, תשט"ז, עמ' 312.

⁵ ק"ת 500, תשט"ו, עמ' 608.

חלק ב': עבודות אחרות

שיעור האגרה
באגרות

1. הקמת קירות פנימיים בבנין קיים — לכל מטר אורך של קיר 20
2. פתיחתו, הרחבתו או סתימתו של פתח בקיר — לכל פתח 200
3. כל עבודה או תיקון בקיר חוצץ, קיר חיצוני, רצפה, תקרה, גג או או יסוד בבנין קיים 400
4. התקנה בבנין קיים של אמבטיה, בית כסא, קערת הדחה או כיור לנטילת ידים — לכל התקנה 100
5. התקנה בבנין קיים של בור שופכין, בור חלחול — לכל התקנה 400
6. בניית קירות גבול או גדרות למגרשים המשמשים לצרכי מגורים, מסחר או תעשייה — לכל מטר אורך של קיר או גדר 4
7. כריית באר, קידוח, חפירתה, סתימתה או העמקתה 800
8. התקנת חלונות בולטים או גוזזטראות בולטות מעל לדרך 350
9. תוספת יציע בבנין קיים — לכל מטר מרובע 50
10. סגירת מרפסת בבנין קיים — לכל מטר מרובע 50
11. הקמת קירות מגן — לכל מטר אורך 2
12. קו הספקת מים — לכל מטר אורך —
בקוטר עד 4" 2
למעלה 4" עד 10" 3
למעלה 10" 7
13. בניית סכר — לכל מטר מעוקב של הסוללה —
עד 20.000 מטר מעוקב 0.2
למעלה מ-20.000 עד 100.000 מטר מעוקב 0.15
למעלה מ-100.000 מטר מעוקב 0.1
14. גדר סביב שטח שעיקר שימושו למטרות חקלאיות —
לכל מטר אורך 1
15. סלילת דרכים, תיקונם או הרחבתם — לכל מטר מרובע 1
16. הנחת צינורות ביוב או התקנת תעלות ביוב — לכל מטר אורך 5

י. ברגמן

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר
מחוז חיפה

נתאשר.

ל' בניסן תש"ך (27 באפריל 1960)
(חט 76516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגבעת-עדה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית גבעת-עדה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מינהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסור פקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות סקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה המקומית גבעת-עדה;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולמפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מ"ס 1154, עמ' 110.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לחיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת-
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה, תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או — את הוצאות התיקון אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי
חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד'מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמונות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמונות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן — ניתוק החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזוהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי־תיקון מתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מד"מים, לתקנה, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המרעצה.
(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד"מים ובמיתקנים המובילים את המים למדרי המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

שמירה מפני זיהום

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

רשיון שרברב

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגיל לים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), ענשים 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תקפו של חוק עזר זה הוא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת-עדה (אספקת מים), תש"ך—1960".

תחולה
השם

שיעור האגרה
בלירות

תוספת

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 100
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — לנכס 100
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לנכס — ששטחו עד 1000 מ"ר 125
- לכל מ"ר נוסף, תוספת של 0.13
4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג)) — 8.—
5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.70
6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה)) — 5.—
7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש 0.50
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש (א) במקום שהותקן מד-מים —
- עד 10 מ"ק 0.60
- למעלה מ-10 מ"ק — לכל מ"ק 0.06
- (ב) במקום שלא הותקן מד-מים — לחודש —
- לשימוש ביתי — בעד חדר אחד 2.—
- לכל חדר נוסף — תוספת של 0.50
- לשימוש חקלאי — לכל חצי דונם או חלק ממנו 5.—
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 5.—
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 6.—

אהרן איצקוביץ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית גבעת-עדה

כ"ג באדר תש"ך (22 במרס 1960)
(חמ 81606)

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ת 722, תשי"ו, עמ' 1753.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגיוז בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית גיוז חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית גיוז;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקה מודעות או מקום אחר שייחודה המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט
טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט כתובים עברית, או בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

- (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;
- (2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;
- (3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.

דרכי פרסום
אסורות

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם, ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

מסירת פרטים.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

מכונות ראש
המודעה

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

פרסום על לוח
מודעות

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח מודעות.

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליו הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

חשם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגיוז (מודעות ושלטים)”, תש”ד—1960.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1191.

תוספת שניה

(סעיף 3 (א) ו-9 (ב))

1. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על לוח המודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —

לירות	
3.00	מודעה גדולה
1.50	מודעה בינונית
0.90	מודעה קטנה
0.50	מודעה זעירה

2. שלט — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — 6.00 לירות לשנה.

נתאשר.

יואב תיבון
ראש המועצה האזורית גיון

י"ז בניסן תש"ך (14 באפריל 1960)
(חמ 81725)

משה חיים שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לחוף-השרון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית חוף-השרון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לחוף-השרון (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
200	למעלה מ-1000 עד 3000		אוטובוס — שירות עירוני או בין-עירוני
400	למעלה מ-3000 עד 10,000	400	המקיים תחנה בתחום המועצה
800	למעלה מ-10,000 עד 50,000	750	בית אריזה מרכזי
1,500	למעלה מ-50,000 עד 100,000	400	חברת חשמל המספקת חשמל בתחום המועצה
2,000	למעלה מ-100,000		מפעל לכריית זיפוף, המשתמש בטרקטורים
	מפעל לכריית כבול שתפוקתו במ ³	100	שמספרם עד 2
1,000	עד 5000	200	מ ³ ומעלה
2,000	למעלה מ-5000	100	מפעל לכריית כורכר או חול, שתפוקתו במ ³ — עד 1000

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 670, תשי"ז, עמ' 755.

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
קבלן ארצי, אזורי או מקומי, המבצע עבודות בנין, כבישים, חשמל, ביוב, ניקוז, קידוח, אינסטלציה סניטרית, תיעול, הכשרת קרקע, קו מים, צנע, תיקונים ושיפורים בתחום המועצה בהיקף שנתי בלירות —	עד 5000	עד 50,000 מ"ר	50
למעלה מ-50,000 עד 10,000	100	למעלה מ-10,000 עד 20,000	200
למעלה מ-10,000 עד 20,000	300	למעלה מ-20,000 עד 30,000	400
למעלה מ-20,000 עד 30,000	500	למעלה מ-30,000 עד 40,000	1,000
למעלה מ-30,000 עד 40,000	1,500	למעלה מ-40,000 עד 60,000	500
למעלה מ-40,000 עד 60,000	1,500	למעלה מ-60,000 עד 100,000	1,500
למעלה מ-60,000 עד 100,000		למעלה מ-100,000	
ספק סחורות ליושבים בתחום המועצה שערכן בלירות —	עד 50,000	עד 50,000 מ"ר	250
למעלה מ-50,000 עד 100,000	500	למעלה מ-100,000 עד 200,000	1,000
למעלה מ-100,000 עד 200,000	1,000	למעלה מ-200,000 עד 500,000	1,500
למעלה מ-200,000 עד 500,000			
זרמי מים, אוטו משא להסעת נוסעים	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	50
אוסו משה להובלת משה	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	100
עד 4 טונות	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	200
למעלה מ-4 טונות	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	300
	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	50
	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	20
	עד 400 מ"ר	עד 400 מ"ר	50

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחוף-השרון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תש"ך—1960".

נתאשר.
ט' בניסן תש"ך (6 באפריל 1960)
ראש המועצה האזורית חוף-השרון
(חמ 82704)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למפעלות-אפק בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית מפעלות-אפק חוק עזר זה:

1. במקום החוספת לחוק עזר למפעלות-אפק (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ החלפת החוספת (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 664, תשי"ז, עמ' 617; ק"ת 828, תשי"ט, עמ' 18.

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק		המס בלירות	המס בלירות	
בית אריזה — האורז			בית חרושת לנעלים	
עד 250,000 תיבות בשנה —			בית חרושת לקרטון	
לכל תיבה		0.002	בית מלאכה מיכני שאינו מעסיק עובדים	
למעלה מ-250,000 תיבות		800	המעסיק עובדים שמספרם —	
בית חרושת לנעלים		100	עד 5	
בית חרושת לקרטון		250	מ"6 ומעלה	
בית מלאכה מיכני שאינו מעסיק עובדים		10	חנות כלבו	
המעסיק עובדים שמספרם —		50	חנות דלק לאספקה קמעונית שמספר המשאבות בה —	
עד 5		100	1	
מ"6 ומעלה		150	2	
חנות כלבו		250	למעלה מ"2	
חנות דלק לאספקה קמעונית שמספר המשאבות בה —		800	שירות אוטובוסים עירוני ובין-עירוני	
עד 20,000		50	רופא שיניים	
למעלה מ-20,000 עד 30,000		25	מחלבה	
למעלה מ-30,000 עד 40,000		5	פנסיון או בית מלון — לכל חדר אורחים	
למעלה מ-40,000 עד 50,000				
למעלה מ-50,000 עד 60,000				
למעלה מ-60,000 עד 70,000				
למעלה מ-70,000 עד 70,001 ומעלה				
350				
500				
75				
30				
50				
קבלנים או קבלני משנה — חברה, מוסד שיתופי, קואופרטיב או יחיד המבצעים בתחום המועצה				
עבודות בנין, סלילת כבישים, חפירה, ביוב, קידוח, חריש או הכשרת קרקע אחרת, קידוח נפט, הנחת קווי מים או נפט וכל עבודה אחרת בהיקף שנתי בלירות:				
עד 20,000				
למעלה מ-20,000 עד 30,000				
למעלה מ-30,000 עד 40,000				
למעלה מ-40,000 עד 50,000				
למעלה מ-50,000 עד 60,000				
למעלה מ-60,000 עד 70,000				
למעלה מ-70,000 עד 70,001 ומעלה				
50				
100				
150				
200				
250				
300				
500				

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם בשנת 1960/61 על פי חוק העזר העיקרי יראו אותן כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות-אפק (מס עסקים מקומי) (תיקון) תש"ך—1960".

יצחק בנדר

נתאשר.

ראש המועצה האזורית מפעלות-אפק

ל' בניסן תש"ך (27 באפריל 1960)
(חמ 84021)

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).